

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 77.706/3
van 3 juni 2025

avis 77.706/3
du 3 juin 2025

over

sur

een ontwerp van koninklijk
besluit 'betreffende de
erkenning van niet-visuele
identificatiemiddelen'

un projet d'arrêté royal 'relatif
à l'agrément des moyens
d'identification non-visuels'

Op 5 mei 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit 'betreffende de erkenning van niet-visuele identificatiemiddelen'.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 27 mei 2025. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Bruno PEETERS, assessor, en Yves DEPOORTER, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Githa SCHEPPERS, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 3 juni 2025.

*

Le 5 mai 2025, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre de l'Agriculture à communiquer un avis dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal 'relatif à l'agrément des moyens d'identification non-visuels'.

Le projet a été examiné par la troisième chambre le 27 mai 2025. La chambre était composée de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, président de chambre, Koen MUYLLE et Elly VAN DE VELDE, conseillers d'État, Bruno PEETERS, assesseur, et Yves DEPOORTER, greffier.

Le rapport a été présenté par Githa SCHEPPERS, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 3 juin 2025.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2.1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit regelt de erkenningsprocedure en de erkenningsvoorwaarden voor niet-visuele identificatiemiddelen voor verscheidene diersoorten. Daarmee wordt voorzien in de gedeeltelijke uitvoering van gedelegeerde verordening (EU) 2019/2035 van de Commissie van 28 juni 2019 ‘tot aanvulling van Verordening (EU) 2016/429 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft regels voor inrichtingen waar landdieren worden gehouden en broederijen, alsmede voor de traceerbaarheid van bepaalde gehouden landdieren en broedeieren’.

Het ontwerp hangt nauw samen met het ontwerp van koninklijk besluit ‘betreffende de identificatie en de registratie van bepaalde dieren met niet-visuele identificatiemiddelen’, dat regels bevat in verband met het gebruik van niet-visuele identificatiemiddelen voor bepaalde diersoorten, en waarover advies 77.707/3 wordt gegeven op dezelfde dag als dit advies.

2.2. Hoofdstuk I van het ontwerp regelt het toepassingsgebied ervan en bevat een aantal definities.

Hoofdstuk II betreft de erkenning van niet-visuele identificatiemiddelen. Een niet-visueel identificatiemiddel dat bij het *International Committee for Animal Recording* (hierna: ICAR) is geregistreerd, wordt erkend als niet-visueel identificatiemiddel en wordt door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (hierna: het Agentschap) op een lijst geplaatst die wordt bekendgemaakt op zijn website. Deze lijst wordt overgenomen op de website van de verenigingen tot bestrijding van dierenziekten. Een fabrikant van identificatiemiddelen kan een aanvraag tot erkenning indienen bij het Agentschap, dat de aanvraag voorlegt aan de minister bevoegd voor de veiligheid van de voedselketen (hierna: de minister). Om erkend te worden, moet zijn voldaan aan een aantal voorwaarden. De minister kan bijkomende voorwaarden opleggen. In bepaalde gevallen kan de minister de erkenning schorsen of intrekken. De gevolgen van het verval van de registratie bij het ICAR van het niet-visuele identificatiemiddel worden geregeld.

Hoofdstuk III bepaalt de voorwaarden voor de fabrikant en de leverancier van erkende niet-visuele identificatiemiddelen. De minister kan bijkomende voorwaarden en modaliteiten (lees: nadere regels) bepalen voor het leveren van erkende niet-visuele identificatiemiddelen aan leveranciers of aan dierenartsen.

Hoofdstuk IV bevat wijzigingsbepalingen van het koninklijk besluit van 20 mei 2022 ‘betreffende de identificatie en de registratie van bepaalde hoefdieren, pluimvee, konijnen en bepaalde vogels’ en van het koninklijk besluit van 7 november 2022 ‘betreffende de voorschriften voor inrichtingen waar paardachtigen worden gehouden en de traceerbaarheid van paardachtigen’.

Hoofdstuk V regelt de inwerkingtreding van het te nemen besluit op 1 januari 2026 en bevat een aantal overgangsbepalingen.

RECHTSGROND

3. Het ontwerp vindt rechtsgrond in de artikelen 7, § 3, 17, eerste lid, en 18 van de Dierengezondheidswet van 24 maart 1987 (hierna: de Dierengezondheidswet).

Volgens de twee laatstgenoemde bepalingen kan de Koning de voorwaarden bepalen voor de registratie, het merken en de identificatie van de dieren en de inrichtingen, de voorwaarden waaraan de identificatiestukken moeten voldoen om te worden aangenomen door de minister, evenals de voorwaarden van hun verdeling, registratie en gebruik, alsook de boeken, attesten, getuigschriften, bordjes, tekens of andere aanwijzingen en stukken, waaruit moet blijken dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld bij de voormelde wet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Volgens de eerstgenoemde bepaling kan de Koning de voorwaarden bepalen onder welke de dierenartsen medewerken aan de uitvoering van de voormelde wet en, in voorkomend geval, het bedrag van de vergoeding die hen kan worden toegekend. Die bepaling is weliswaar enkel van toepassing op de ziekten die op de lijst in bijlage II van verordening (EU) 2016/429¹ staan, alsook op de dierenziekten die de Koning aanwijst.²⁻³ De gemachtigde bevestigde dat de ontworpen regeling precies strekt tot het beheren en bestrijden van deze ziekten bij de diersoorten die onder het toepassingsgebied vallen van verordening (EU) 2016/429 en van gedelegeerde verordening (EU) 2019/2035, zodat de voormelde bepaling daadwerkelijk toepasselijk is en specifiek rechtsgrond biedt voor artikel 18 van het ontwerp, dat verplichtingen betreft voor de dierenarts.

4. Wat betreft de opdrachten die worden toegekend aan het Agentschap, en die volgens de gemachtigde zowel gewone opdrachten betreffen bedoeld in artikel 4, §§ 1 tot 3, van de wet van 4 februari 2000 ‘houdende oprichting van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen’, als bijkomende opdrachten bedoeld in artikel 4, § 6, van die wet en in het koninklijk besluit van 16 november 2001 ‘houdende het toevertrouwen van bijkomende opdrachten aan het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen’, kan worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Koning, gelezen in samenhang met de artikelen 4, §§ 1

¹ Verordening (EU) 2016/429 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 ‘betreffende overdraagbare dierziekten en tot wijziging en intrekking van bepaalde handelingen op het gebied van diergezondheid (‘diergezondheidswetgeving’).

² Zie artikel 3 en bijlage 1 van het koninklijk besluit van 18 april 2024 ‘betreffende de algemene regels voor de preventie en de bestrijding van bepaalde dierenziekten’.

³ Artikel 6, §§ 1 en 2, van de Dierengezondheidswet.

tot 3, en 5, tweede lid, 13°, van de wet van 4 februari 2000 (voor de gewone opdrachten van het Agentschap), en met artikel 4, § 6, van dezelfde wet⁴ en artikel 2, d), van het koninklijk besluit van 16 november 2001 (voor de bijkomende opdrachten van het Agentschap).

5. In zoverre taken worden opgelegd aan de verenigingen tot bestrijding van dierenziekten, die de medewerking betreffen aan opdrachten van het Agentschap, wordt de rechtsgrond daarvoor geboden door artikel 4, § 5, eerste lid, van de wet van 4 februari 2000.

6. De artikelen 9, derde lid, en 12 en bijlage III van het ontwerp regelen de verwerking van persoonsgegevens, namelijk in de vorm van een elektronisch register dat wordt bijgehouden door de fabrikanten en de leveranciers en dat onder meer persoonsgegevens bevat van de bij het identificatiemiddel betrokken fabrikanten, leveranciers en dierenartsen, alsook door de toegang die ten behoeve van fabrikanten en leveranciers wordt verleend tot SANITEL, om de erkenning van de betrokken dierenartsen na te gaan.

Die regeling kan worden beschouwd als een intrinsiek gevolg van de in artikel 17, eerste lid, van de Dierengezondheidswet vermelde maatregelen, namelijk het registreren, merken en identificeren van dieren en inrichtingen, zodat geen afzonderlijke wettelijke basis is vereist voor de regeling van de verwerking van de persoonsgegevens die daarmee rechtstreeks verband houden. De omstandigheid dat artikel 17/1 van de Dierengezondheidswet uitdrukkelijk de essentiële elementen regelt van een aantal andere verwerkingen van persoonsgegevens van exploitanten of houders van gezelschapsdieren ter uitvoering van die wet, doet daar geen afbreuk aan.

VORMVEREISTEN

7. Uit de brief met de adviesaanvraag kan worden opgemaakt dat het ontwerp nog voor advies moet worden voorgelegd aan de Gegevensbeschermingsautoriteit.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het inwinnen van het voornoemde advies nog wijzigingen zou ondergaan,⁵ moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ALGEMENE OPMERKING

8. Bij de artikelen 5, § 2, en 16 van het ontwerp wordt de minister gemachtigd om bijkomende voorwaarden te bepalen waaraan een niet-visueel identificatiemiddel moet voldoen om te worden erkend, alsook de voorwaarden voor het behouden van de erkenning, alsook om

⁴ Naar die bepaling moet dan ook bijkomend worden verwezen in het zevende lid van de aanhef.

⁵ Namelijk andere wijzigingen dan deze waarvan in dit advies melding wordt gemaakt of dan deze die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt.

bijkomende voorwaarden en modaliteiten (lees: nadere regels) te bepalen voor het leveren van erkende niet-visuele identificatiemiddelen aan leveranciers of aan dierenartsen.

Volgens artikel 108 van de Grondwet is het maken van de verordeningen die voor de uitvoering van de wetten nodig zijn, in beginsel zaak van de Koning. Afwijkingen van die principiële regeling, waarbij de Koning verordenende bevoegdheid delegeert aan een minister, worden slechts bestaanbaar geacht met het voornoemde grondwettelijke voorschrift voor zover de toegestane delegaties betrekking hebben op het vaststellen van uitvoeringsmaatregelen van bijkomstige of detailmatige aard.

De ontworpen delegaties aan de minister voldoen niet aan die voorwaarden. Ofwel moet het ontwerp zelf worden aangevuld met de beoogde door de minister vast te stellen regels, ofwel moeten de ontworpen delegaties worden beperkt door de elementen op te sommen waarop die beoogde regels betrekking hebben.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 15

9. Artikel 15, § 1, eerste lid, van het ontwerp legt bepaalde verplichtingen op aan de fabrikant die naast erkende niet-visuele identificatiemiddelen ook niet-erkende niet-visuele identificatiemiddelen produceert. Het tweede lid bepaalt dat indien die situatie zich voordoet, de fabrikant daarvoor ook afspraken kan maken met de leverancier. Op de vraag wat die afspraken precies behelzen, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Bepaalde fabrikanten produceren zowel erkende als niet erkend transponders. Dat is niet verboden. Het is mogelijk dat de fabrikant de erkend transponders in grotere hoeveelheden levert aan een leverancier die de levering geschikt verpakt voor de dierenarts. Het is dan mogelijk dat niet de fabrikant, maar wel de leverancier de verpakking van elektronisch transponders aanpast om te voldoen aan dit artikel 15, § 1. Niet elke fabrikant is Belgisch of in België gelegen en hij kan deze taak desgevallend delegeren aan de Belgische leverancier.”

Uit dat antwoord kan worden opgemaakt dat de in het eerste lid bedoelde verplichtingen ook door de leverancier kunnen worden nagekomen in plaats van door de fabrikant. Dat moet met zoveel woorden worden bepaald in het tweede lid.

Artikel 19

10. Artikel 19 van het ontwerp regelt de inwerkingtreding van het te nemen besluit op 1 januari 2026 en bevat een aantal overgangsmaatregelen die erop neerkomen dat het te nemen besluit al eerder toepassing kan vinden op initiatief van fabrikanten of leveranciers. De gemachtigde verklaarde daarover het volgende:

“Initieel waren beide KB’s (KB erkenning injecteerbare transponders en KB gebruik injecteerbare transponders) opgesteld in één enkel KB. We hebben dit nu toch opgesplitst. Dit artikel 19 staat gelijkaardig dus ook in het KB ‘gebruik’ (aldaar artikel 34).

Nader beschouwd, is dit artikel 19 in dit ontwerp (erkenning) overbodig. Zolang er geen aanvraag voor de erkenning van een niet-visueel identificatiemiddel (injecteerbare transponder) wordt ingediend, kan het KB ‘gebruik’ niet uitgevoerd worden. De fabrikanten geven nu aan dat zij relatief snel zouden kunnen overgaan tot het indienen van een aanvraag tot erkenning. Vanaf dat een erkenning wordt verleend, kan het KB ‘gebruik’ in werking treden. Een latere inwerkingtreding van dit KB ‘erkenning’ is dus niet nodig.

NB: Momenteel loopt ook een ontwerp van verordening die de (erkende) injecteerbare transponder bij honden, katten en fretten blijkbaar zal verplichten vanaf 21 april 2026 – zonder overgangstermijn. (zie ook artikel 277 van verordening 2016/429). Zie nu al artikel 70 van gedelegeerde verordening 2019/2035 (honden, katten en fretten).”

In de door de gemachtigde geschetste omstandigheden is het inderdaad verkieslijk om artikel 19 van het ontwerp weg te laten, zodat het te nemen besluit volgens de gebruikelijke regeling (tien dagen na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad) in werking treedt. In dat geval is er ook geen nood aan de overgangsbepalingen in het tweede tot vierde lid van artikel 19 van het ontwerp.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DU PROJET

2.1. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis règle la procédure et les conditions d'agrément des moyens d'identification non visuels pour diverses espèces animales. Il est ainsi pourvu à l'exécution partielle du règlement délégué (UE) 2019/2035 de la Commission du 28 juin 2019 'complétant le règlement (UE) 2016/429 du Parlement européen et du Conseil en ce qui concerne les règles relatives aux établissements détenant des animaux terrestres et aux couvoirs ainsi qu'à la traçabilité de certains animaux terrestres détenus et des œufs à couver'.

Le projet est étroitement lié au projet d'arrêté royal 'relatif à l'identification et l'enregistrement de certains animaux à l'aide de moyens d'identification non-visuels', qui règle l'utilisation de moyens d'identification non visuels pour certaines espèces animales, et sur lequel l'avis 77.707/3 est donné le même jour que le présent avis.

2.2. Le chapitre I^[er] du projet règle son champ d'application et contient un certain nombre de définitions.

Le chapitre II concerne l'agrément des moyens d'identification non visuels. Un moyen d'identification non visuel enregistré auprès de l'*International Committee for Animal Recording* (ci-après : ICAR) est agréé comme moyen d'identification non visuel et est répertorié par l'Agence fédérale pour la Sécurité de la Chaîne alimentaire (ci-après : l'Agence) dans une liste publiée sur son site Internet. Cette liste est reprise sur le site Internet des associations de lutte contre les maladies des animaux. Un fabricant de moyens d'identification peut introduire une demande d'agrément auprès de l'Agence, qui la soumet au ministre qui a la sécurité de la chaîne alimentaire dans ses attributions (ci-après : le ministre). Un certain nombre de conditions doivent être remplies pour être agréé. Le ministre peut imposer des conditions supplémentaires. Dans certains cas, le ministre peut suspendre ou retirer l'agrément. Le projet règle les effets de l'expiration de l'enregistrement du moyen d'identification non visuel auprès de l'ICAR.

Le chapitre III fixe les conditions pour le fabricant et le fournisseur de moyens d'identification non visuels agréés. Le ministre peut fixer des conditions et modalités supplémentaires en ce qui concerne la livraison de moyens d'identification non visuels agréés aux fournisseurs ou aux vétérinaires.

Le chapitre IV contient des dispositions modificatives de l'arrêté royal du 20 mai 2022 'relatif à l'identification et l'enregistrement de certains ongulés, des volailles, des lapins et de certains oiseaux' et de l'arrêté royal du 7 novembre 2022 'concernant les règles relatives aux établissements détenant des équidés ainsi qu'à la traçabilité des équidés'.

Le chapitre V fixe l'entrée en vigueur de l'arrêté envisagé au 1er janvier 2026 et contient un certain nombre de dispositions transitoires.

FONDEMENT JURIDIQUE

3. Le projet trouve son fondement juridique dans les articles 7, § 3, 17, alinéa 1er, et 18 de la loi du 24 mars 1987 'relative à la santé des animaux' (ci-après : la loi relative à la santé des animaux).

Selon les deux dispositions citées en dernier, le Roi peut fixer les conditions pour l'enregistrement, pour le marquage et pour l'identification des animaux et des établissements, déterminer les conditions auxquelles les pièces d'identification doivent satisfaire pour être agréées par le ministre, ainsi que les conditions de leur distribution, enregistrement et emploi, et il peut déterminer les livres, attestations, certificats, écriteaux, signes ou autres indications et documents, établissant ou attestant que les conditions fixées par la loi précitée et ses arrêtés d'exécution sont réunies.

Selon la disposition citée en premier lieu, le Roi peut déterminer les conditions dans lesquelles les vétérinaires participent à l'exécution de la loi précitée et, le cas échéant, déterminer le montant des indemnités qui peuvent leur être accordées. Cette disposition ne s'applique certes qu'aux maladies répertoriées dans la liste de l'annexe II du règlement (UE) 2016/429¹, ainsi qu'aux maladies des animaux que le Roi désigne²⁻³. Le délégué a confirmé que la réglementation en projet vise précisément à gérer ces maladies et à lutter contre celles-ci chez les espèces animales relevant du champ d'application du règlement (UE) 2016/429 et du règlement délégué (UE) 2019/2035, de sorte que la disposition précitée s'applique effectivement et procure spécifiquement un fondement juridique à l'article 18 du projet, qui concerne des obligations pour les vétérinaires.

4. En ce qui concerne les missions attribuées à l'Agence qui, selon le délégué, concernent tant des missions ordinaires visées à l'article 4, §§ 1er à 3, de la loi du 4 février 2000 'relative à la création de l'Agence fédérale pour la Sécurité de la Chaîne alimentaire' que des missions complémentaires visées à l'article 4, § 6, de cette loi et dans l'arrêté royal du 16 novembre 2001 'confiant à l'Agence fédérale pour la Sécurité de la Chaîne alimentaire des missions complémentaires', on peut se fonder sur le pouvoir général d'exécution du Roi, combiné avec les articles 4, §§ 1er à 3, et 5, alinéa 2, 13°, de la loi du 4 février 2000 (pour les missions

¹ Règlement (UE) 2016/429 du Parlement européen et du Conseil du 9 mars 2016 'relatif aux maladies animales transmissibles et modifiant et abrogeant certains actes dans le domaine de la santé animale ('législation sur la santé animale')'.

² Voir l'article 3 et l'annexe 1 de l'arrêté royal du 18 avril 2024 'relatif aux règles générales en matière de prévention et de lutte contre certaines maladies animales'.

³ Article 6, §§ 1er et 2, de la loi relative à la santé des animaux.

ordinaires de l'Agence) et avec l'article 4, § 6, de la même loi ⁴ ainsi qu'avec l'article 2, d), de l'arrêté royal du 16 novembre 2001 (pour les missions complémentaires de l'Agence).

5. Dans la mesure où les associations de lutte contre les maladies des animaux se voient confier des tâches en relation avec la collaboration aux missions de l'Agence, l'article 4, § 5, alinéa 1er, de la loi du 4 février 2000 procure le fondement juridique à cet effet.

6. Les articles 9, alinéa 3, et 12 et l'annexe III du projet règlent le traitement de données à caractère personnel, à savoir sous la forme d'un registre électronique tenu par les fabricants et les fournisseurs et qui contient notamment des données à caractère personnel des fabricants, fournisseurs et vétérinaires concernés par le moyen d'identification, ainsi qu'en accordant aux fabricants et fournisseurs l'accès à SANITEL afin de vérifier l'agrément des vétérinaires concernés.

Cette réglementation peut être considérée comme une conséquence intrinsèque des mesures mentionnées à l'article 17, alinéa 1er, de la loi relative à la santé des animaux, à savoir l'enregistrement, le marquage et l'identification des animaux et des établissements, de sorte qu'aucune base légale distincte n'est requise pour régler le traitement des données à caractère personnel qui y sont directement liées. La circonstance que l'article 17/1 de la loi relative à la santé des animaux règle expressément les éléments essentiels d'un certain nombre d'autres traitements de données à caractère personnel d'opérateurs ou de détenteurs d'animaux de compagnie en exécution de cette loi n'y change rien.

FORMALITÉS

7. Il peut se déduire de la lettre de demande d'avis que le projet doit encore être soumis à l'avis de l'Autorité de protection des données.

Si l'avis précité devait encore donner lieu à des modifications du texte soumis au Conseil d'État ⁵, les dispositions modifiées ou ajoutées devraient encore être soumises à la section de législation, conformément à la prescription de l'article 3, § 1er, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État.

OBSERVATION GÉNÉRALE

8. Les articles 5, § 2, et 16 du projet habilite le ministre à déterminer les conditions supplémentaires auxquelles doit répondre un moyen d'identification non visuel pour être agréé ainsi que les conditions de maintien de l'agrément et également à fixer des conditions et modalités

⁴ Le septième alinéa du préambule doit dès lors également viser cette disposition.

⁵ À savoir d'autres modifications que celles dont fait état le présent avis ou que celles visant à répondre aux observations formulées dans le présent avis.

supplémentaires en ce qui concerne la livraison de moyens d'identification non visuels agréés aux fournisseurs ou aux vétérinaires.

En vertu de l'article 108 de la Constitution, c'est en principe au Roi qu'il appartient de faire les règlements nécessaires à l'exécution des lois. Des dérogations à ce principe, par lesquelles le Roi délègue son pouvoir réglementaire à un ministre, ne sont réputées se concilier avec la règle constitutionnelle précitée que pour autant que les délégations accordées se rapportent à des mesures d'exécution accessoires ou de détail.

Les délégations au ministre en projet ne répondent pas à ces conditions. Soit le projet lui-même doit être complété par les règles envisagées à fixer par le ministre, soit les délégations en projet doivent être limitées en énumérant les éléments sur lesquels portent les règles envisagées.

EXAMEN DU TEXTE

Article 15

9. L'article 15, § 1er, alinéa 1er, du projet impose certaines obligations au fabricant qui, en plus de produire des moyens d'identification non visuels agréés, produit également des moyens d'identification non visuels non agréés. L'alinéa 2 dispose que si cette situation se présente, le fabricant peut également conclure des accords avec le fournisseur à cet effet. À la question de savoir ce que ces accords comprennent précisément, le délégué a donné la réponse suivante :

« Bepaalde fabrikanten produceren zowel erkende als niet erkend transponders. Dat is niet verboden. Het is mogelijk dat de fabrikant de erkend transponders in grotere hoeveelheden levert aan een leverancier die de levering geschikt verpakt voor de dierenarts. Het is dan mogelijk dat niet de fabrikant, maar wel de leverancier de verpakking van elektronisch transponders aanpast om te voldoen aan dit artikel 15, § 1. Niet elke fabrikant is Belgisch of in België gelegen en hij kan deze taak desgevallend delegeren aan de Belgische leverancier ».

Il peut se déduire de cette réponse que les obligations visées à l'alinéa 1er peuvent également être remplies par le fournisseur plutôt que par le fabricant. Il faut le formuler explicitement à l'alinéa 2.

Article 19

10. L'article 19 du projet fixe l'entrée en vigueur de l'arrêté envisagé au 1er janvier 2026 et contient un certain nombre de mesures transitoires qui reviennent à déjà permettre l'application anticipée de l'arrêté envisagé à l'initiative de fabricants ou de fournisseurs. À ce sujet, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Initieel waren beide KB's (KB erkenning injecteerbare transponders en KB gebruik injecteerbare transponders) opgesteld in één enkel KB. We hebben dit nu toch opgesplitst. Dit artikel 19 staat gelijkaardig dus ook in het KB 'gebruik' (aldaar artikel 34).

Nader beschouwd, is dit artikel 19 in dit ontwerp (erkenning) overbodig. Zolang er geen aanvraag voor de erkenning van een niet-visueel identificatiemiddel (injecteerbare transponder) wordt ingediend, kan het KB 'gebruik' niet uitgevoerd worden. De fabrikanten geven nu aan dat zij relatief snel zouden kunnen overgaan tot het indienen van een aanvraag tot erkenning. Vanaf dat een erkenning wordt verleend, kan het KB 'gebruik' in werking treden. Een latere inwerkingtreding van dit KB 'erkenning' is dus niet nodig.

NB: Momenteel loopt ook een ontwerp van verordening die de (erkende) injecteerbare transponder bij honden, katten en fretten blijkbaar zal verplichten vanaf 21 april 2026 – zonder overgangstermijn. (zie ook artikel 277 van verordening 2016/429). Zie nu al artikel 70 van gedelegeerde verordening 2019/2035 (honden, katten en fretten) ».

Dans les conditions décrites par le délégué, il est en effet préférable de distraire l'article 19 du projet, de sorte que l'arrêté envisagé entre en vigueur selon les règles usuelles (dix jours après sa publication au Moniteur belge). Dans pareil cas, les dispositions transitoires prévues aux alinéas 2 à 4 de l'article 19 du projet ne sont pas non plus nécessaires.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Yves DEPOORTER

Jeroen VAN NIEUWENHOVE